

A NyEMRLSz konferenciájának nyitó áhítata
Felsőőr, 2018. július 5. 17.00 óra
Gúthy László

Ének: Áldjátok az Úr nevét akik néki szolgáltok...

Imádkozzunk!

Hálát adunk neked, kegyelmes jó Istenünk, hogy újra konferenciára hívtál össze bennünket, hogy most színed elé jöhetünk és hozzád imádkozhatunk. Akik hozzád jönnek, azokat te megáldod. Mi is ezzel a reménységgel állunk most előtted. Add ránk a te szereteted áldását, mint ahogy éreztük az egész mögöttünk levő időnkben, hogy mennyire szeretsz és milyen jósággal viselsz gondot rólunk. Add ránk kegyelmed áldását is, mert tudjuk és meg is valljuk, hogy bűnösök vagyunk, törvényedet lépten-nyomon áthágók, s csak abban van a mi reménységünk, hogy Jézus Krisztus érdeméért türelmes vagy velünk és az ő keresztyéért megbocsájtasz nekünk.

Add ránk Igéd áldását is, hirdettesd közöttünk szent beszédedet, amely igaz és örökké megmarad. Add, hogy hallgassunk rád szent alázattal és Szentlelked erejéből ne csak hallói, de értői és megcselekvői is lehessünk szent akaratomnak. Kérjük, légy közöttünk ezen az istentiszteleten, az egész konferencián, add hogy őszintén számot vethessünk azzal, amit megcselekedtünk, azzal is, amit nem tudtunk vagy nem akartunk megcselekedni a te szent neved dicsősége, de azzal is, amiben lustának bizonyultunk.

Igy könyörgünk hozzád hálaadással, bűnvallással és reménységgel, s kérünk, hallgass meg minket a Krisztus érdeméért, akiben megpecsételted azt az ígéretedet, hogy aki hozzád jön, azt semmiképpen el nem veted színed elől. Ámen.

Zsidókhöz írt levél 11,1-3 és 6.

Kedves Testvérek a Krisztus Jézusban, ez a három nap a mi nyugat-európai magyar reformátusságunk csúcspontja. E három nap alatt számot vetünk az elmúlt év munkájáról, megállapítjuk, miben voltunk sikeresek, miben voltunk erőtlenekek vagy esetleg restek, hogyan lehetne javítani a Kárpát-medence hivatalos református egyházával a kapcsolatainkat. Szó fog esni arról, hogy mi a múltunk, a mi közös múltunk, szó fog esni jelenünkről és a jövő reménységéről is. Felmérjük, hogy milyen áldott lehetőségei vannak gyülekezeteinknek, hogy hogyan realizálták a szabadon szárnyaló ígehirdetésre adott lehetőségeket. A jövőre nézve pedig hitet teszünk arról, hogy csak Istenben bízunk, aki megáldhat minket, s az ő áldása nyomán a mi hitünk, a mi református kegyességünk áldás lehet a világ számára.

Hit

A hit ott kezdődik, amikor valaki az Isten Lelke által ihletve elkezd megglátni a teremtésben Isten nagyságát, vagy a másik ember arcán az Isten képmását. Milyen csodálatos is az Ő alkotása! A csillagos ég ragyogása éppen úgy beszél a Teremtő hatalmáról, mint egy hajnali harmatos virág. Vagy egy szitakötő.

A világ történelmében, a népek sorsában is észre lehet venni Isten világot kormányzó hatalmát. Aki nyíltszívű komolysággal nézi a világ mai folyását, az hamarosan rádöbben arra, hogy a történelem nem véletlenek sorozata, hanem ott van mögötte Isten gondviselése. Ha a műveiben mint valami tükörben meglátjuk Isten nagy voltát, jóságát és szeretetét, akkor a következő lépés az, hogy a Szentírásban, saját kijelentéséből tudjuk meg azt, amit meg kell tudnunk róla. Így fogan meg a hit az ember szívében, így növekedik iránta való bizodalommá, amiről azt mondja a Biblia, hogy annak nagy jutalma van. Ti.: Hit nélkül

lehetetlen Istennek tetszeni. Aki hozzá akar menni, annak hinnie kell, hogy Ő van és megjutalmazza azokat, akik Őt keresik. A jutalom: Engedi magát megtalálni.

Mi is a hit valójában?

Mi úgy valljuk, hogy bizodalom. S ezt szeretném egy képpel megmagyarázni – ha tudom. A házastársakat *HITVESTÁRSÁKNAK* nevezi a nyelvünk. A *HITVES* szónak ugyanaz a gyökere, mint a *HIT* szónak. S mindkettő mögött az ősi magyar szó van: Hű, hűség. Az ember összeköti valakivel az életét, akiről azt hiszi, hogy az őt szereti, hogy hozzá hű marad és még áldozatokra is képes lesz érte. Egymásban való ilyen bizodalom nélkül nem lehet sokáig együtt élni – a bizalom hiányának egyenes következménye a válás, a könnyek, a fogcsikorgatás, a gyerekekért való örökös, idegtépő harc.

Ha a bizalom megvan, akkor az emberi élet legmélyebb, legigazabb örömét lehet megtalálni a házasságban. Isten is arra vár, hogy bízunk benne. Bízunk abban, hogy Ő mindent meg tud cselekedni a mi javunkra – nem mindig azt, amit mi kérünk tőle, vagy amit mi eltervezünk! -, egyszóval meg is cselekszi, amit akar, mert *SZERET* bennünket. Istenben hinni azt jelenti, hogy szívünk szerint bízunk Benne.

Ennek a bizalomnak nagy jutalma van. Mégpedig az, hogy az örömben háládatosak, a nyomorúságban türelmesek, a jövőre vonatkozóan pedig reménykedők tudunk lenni. Az ilyen élet áldott élet.

A mai világ sokféle gondja, a liberális gőzhenger munkálkodása közepette különös jelentősége van a hitnek, az Istenben mint mennyei Atyában és a Jézus Krisztusban, mint Megváltóban a Szentlélek által generált hitnek. Sok olyan dolgot látunk, hallunk, amelyek őszinte nyugtalansággal, majdnem azt mondtam, aggodalommal töltenek el bennünket, ha nem tudnánk, hogy végülis Isten jó akarata lesz meg ebben a terrortól fenyegetett, kizsigerelt, a tudomány félreértésével beszennyezett világban.

A mi feladatunk, életünknek és minden istentiszteletünknek is ez az értelme, hogy megteremtse az emberek szívében ezt a bizodalmat Isten iránt. Ez Európa, ez a világ egyetlen esélye. Szívem szerint kívánom, hogy ez a konferencia ilyen szolgálatot tegyen nekünk és a világnak. Tanítson meg arra, hogy a hitnek nagy jutalma van, és adja meg nekünk ezt a jutalmat: Azt, hogy ne féljünk, hanem Isten kezébe tegyük életünket, egyházunk, magyarságunk sorsát. Az Ő szeretetétől nem szakíthat el *SENKI ÉS SEMMI*. Ha velünk van, akkor kicsoda lehet ellenünk? Senki. Bizonyára senki. Ámen.

Ima

Istenünk, jó Atyánk, légy áldott azért, hogy megint ígéretednek lehettünk hallói, elfogadói, szívbe-zárói. Akik hisznek benned, azokat te gazdagon megáldod. Kérünk, támassz a szívünkben benned vetett hitet, rendíthetetlen bizodalmat. Add, hogy hitben lássuk és tegyük dolgainkat és cselekedhessük a te akarodat. Adj erőt onnan felülről, hogy becsületesen tudjunk helyállni minden munkánkban. Szent szereteted őrizze azokat, akiket nekünk adtál. Tégy bennünket az örömben alázatossá, a szenvedésben reménykedővé, az országodért való munkálkodásban fáradhatatlanná.

Légy áldott, hogy mindezt elmondhattuk neked, kérhettük tőled abban a bizonyos reménységben, hogy te nem csak regisztrárod szavainkat, de meg is hallod őket, és közben látod a szívünk komolyságát, tisztaságát is.

Hallgass meg minket kegyelmesen a Krisztus érdeméért. Ámen.

Mi Atyánk.

Áldás

Záróének: *Tüzed, Uram Jézus, szítsd a szívemben...*